

## BOUWEN – VERGEEFSE MOEITE?

Wees op God gericht bij alles wat je doet – de boodschap van Psalm 127.  
Bij het bouwen van je levenshuis, je gezin, de familie en de gemeente.  
Bij het bewaren van een veilige samenleving – zoals de stad vroeger was.  
Elke dag: opstaan, slapen gaan, eten en werken.  
Wees in dat alles op God gericht, dan bouw je niet vergeefs.

### context

Wat betekent dat in de tijd van grote kerkverlating, sluiting van kerkgebouwen, gemeenten die steeds kleiner worden? *Een dalend aantal christenen verenigt zich in groeiende kerken (Midden in het leven, 15)*. Familie en gezinsleven met minder samenhang en gebrek aan cohesie in een samenleving die vooral door economische krachten wordt bepaald. Is bouwen dan geen vergeefse moeite?

### het grote verhaal

Psalm 127 wijst op Gods verbondstrouw die om onze beantwoording vraagt.  
Discipelschap maakt deel uit van het grote verhaal.  
(Missionaire) activiteiten zonder persoonlijke toewijding zijn als een auto zonder motor. Prima carrosserie misschien. Maar ze rijden niet. (Mike Breen).  
Waar mensen toegewijd God gaan dienen ontstaat kerk.  
Kerkbouw zonder discipelschap leidt zelden tot nieuw discipelschap.  
De navolging van Jezus is het grote verhaal van de Zoon van God die buitengesloten werd en vreemdeling werd.  
Het vergaat volgelingen van Jezus niet anders.

### Psalm 127

Staat dat ook in psalm 127?

Drie dingen vielen mij op.

Met twee belangrijke consequenties.

- Psalm 127 is een pelgrimslied. In de centrale eredienst in de tempel ontmoet God zijn volk en zijn gemeente looft er God en wordt toegerust voor het door-de-weeks dienen van God en de naaste. Tussendoor zijn we pelgrims onderweg en meestal vreemdelingen in de samenleving.
- Psalm 127 is een wijsheidpsalm. Wijsheid in het OT is praktisch en concreet. Heel ons dagelijkse leven – gezin, familie, samenleving – heeft er een plaats in de verbondstrouw van God. Het gaat pas goed in een familie, de samenleving is pas veilig als het koningschap van God wordt erkend en aanvaard.
- Hij zelf openbaart zich in deze psalm. Zijn naam is HERE. Met die naam maakte Hij zich aan Israël bekend (Exodus 3, 13 – 14). In die naam zegt God: *Ik ben die ik ben*. Of: *Ik ben er voor u* en ook *Ik ben erbij*. Die Naam boven alle namen heeft God aan Jezus gegeven (Filippenzen 2, 5 – 11).  
In zijn nabijheid kan ik niet dezelfde blijven, maar zal ik mij bekeren of me van Hem afwenden.

Deze boodschap houdt twee belangrijke consequenties voor ons in.

### consequenties

1. Als heel ons leven van Gods zorg en trouw afhangt, vraagt dat van ons om *integer* te zijn in de wereld waar wij leven. *Integer* = uit één stuk, geheel, ongedeeld. Trouw zijn in de kerk kan niet samengaan met oneerlijk zakendoen. *Maak ons hart één om U te vrezen* (Psalm 86, 11). De eredienst van de zondag zal overgaan tot de even belangrijke eredienst van elke dag (Romeinen 12, 1 – 2).

2. De tweede consequentie is dat wij *niet angstig en bezorgd* zullen zijn. Als alles afhankelijk is van zijn trouw en zorg, dan kan onze bezorgdheid alleen maar stoorzender zijn: die leidt tot niets. Dat is vergeefse moeite.

Zoals de toren van Babel die zonder God werd gebouwd, maar niet afkwam: vergeefse moeite (Genesis 11, 1- 9). Of zoals de man uit de gelijkenis die zijn huis op zandgrond bouwde. Het kwam helemaal af, maar omdat het gebouwd werd zonder gehoorzaamheid aan Jezus woorden – zegt de gelijkenis – stortte het in elkaar: vergeefse moeite (Matteüs 7, 24 – 27). Of de man die bezorgd was voor zijn alsmar grotere inkomsten en telkens grotere schuren bouwde. Toen het grote genieten kon beginnen zei God: jij dwaas, vannacht ga jij God rekenschap geven van wat je met jouw leven deed (Lukas 12, 13 – 21).

### **midden in het leven**

Juist in een postmoderne samenleving is het grote verhaal van Gods reddende genade koersbepalend voor de gemeente.

Dan kan niet volstaan worden met productverbetering van kerkelijke activiteiten, maar zal worden ingezet op aantrekkelijke gemeenschapsvorming.

Psalm 127 helpt ons om kerk als levende gemeenschap te zijn.

De smalle weg te gaan.

Gehoorzaam achter Jezus aan.

Met Hem erbij kan ook een gemarginaliseerde kerk bloeien en vrucht dragen.

Tim Chester en Steve Timmis laten in *Midden in het leven. De kerk als levende gemeenschap* een aantal obstakels zien die je alleen door Gods genade aan kunt.

Weerbarstigheden die wij in de navolging van Jezus telkens weer onder ogen moeten zien en die onze geestelijke strijd typeren.

Ik noem er een paar.

1. *Individualisme*. Onze gebrokenheid wordt als deugd gepresenteerd. Alsof controle hebben over je eigen leven het belangrijkste is. Dat is niet zo leer ik uit Psalm 127. En met Jezus als bron en voorbeeld erbij leer ik dat God onze hemelse Vader zorgt en ons op het dienen van God zelf richt en ons inzet voor het welzijn van anderen.
2. *Trots* is ook een obstakel. Wij presenteren onszelf graag als succesvol. Dat is funest voor gemeenschapsvorming. Christenleven is integer gemeenschapsleven. In de navolging van Jezus leren we trots als schuld belijden om van vergeving te leven. Om van Hem te leren dat Hij zachtmoedig is en nederig van hart juist in het leven van elke dag.
3. *Comfort*. We zijn allemaal gesteld op gerieflijkheid. Andere mensen ervaren we dan als stoorzenders voor ons comfort. Jezus leert ons om uit onze comfortzone te komen. Onszelf er voor over hebben om het goede nieuws anderen voor te leven en te geven, ook als het lastig is.
4. *Angst en bezorgdheid*, omdat we bang zijn dat anderen zien zoals we zijn. Maar voor Christus mag je door alle bodems heen zakken om oprecht en integer te worden en te blijven. Ook als een kerk klein is of klein blijft. Het geheim van een kleine kerk is niet dat ze klein is, maar dat ze gemeente van de Heer is (T.T.J. Pleizier).

*Vertrouw op de HEER met heel je hart, steun niet op eigen inzicht. Denk aan Hem bij alles wat je doet, dan baant Hij voor jou de weg (Spreuken 3, 5 – 6).*

Dan ben je gezegend om te zegenen en mag je groeien om te dienen.

### **vragen om over na te denken**

1. Beleeft u de zondagse eredienst als toerusting voor je christenzijn door-de-week? Zo ja: hoe dan? Indien niet: hoe komt dat volgens jou?
2. Zoek je ook de nabijheid van de Here bij alles wat je doet? Hoe?

- 3 Wat kan de kerk als levende gemeenschap voor dorpen of stadbuurten in Nederland betekenen?
- 4 Herken jij de obstakels om in onze tijd deel te zijn van een kerk als levende gemeenschap midden in het leven? Hoe ga je daar mee om?

#### om te lezen

- **Tim Chester & Steve Timmis** *Midden in het leven. De kerk als levende gemeenschap*. Barneveld: Groei 2012
- **Mike Breen** <http://www.churchleaders.com/pastors/pastor-articles/154332-mike-breen-why-the-missional-movement-will-fail.html?p=1>
- **M.Luthers** *Psalmen-Auslegung* 3.Band Hrsg E. Mülhaupt, Göttingen 1965, 503-526
- **T.T.J. Pleizier** "De bolwerken van de Protestantse kerk" in *Kerk en Theologie* 62 (2011) 110 – 122
- **A.Smith** *God-shaped Mission. Theological and practical perspectives from the rural church* Canterbury 2008

#### reacties

Voor vragen of reacties: ds. Cor van Dis, Lierseschans 8,3432 ET Nieuwegein  
030-6060440 / [cnvd@solcon.nl](mailto:cnvd@solcon.nl) / [dsvnds@gmail.com](mailto:dsvnds@gmail.com)

Nieuwegein De Voorhof

23 februari 2014

C.N. van Dis